

SENTÈNCIA de 14 de maig de 2004

Contracte laboral: modificació de l'horari del treballador i els seus requisits.- Acomiadament sense preavís i sense indemnització: no es pot fonamentar en fets genèrics.- Indemnització per embaràs de la treballadora: requisits.- Determinació de la indemnització que té dret a percebre el treballador en els casos d'acomiadament: inclusió de les gratificacions periòdiques que constitueixen un complement del salari convingut

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El dia 16 de novembre de 1998, la Sra. Montserrat L.E. va començar a treballar pel compte de la societat INVICO SL, amb un sou inicial mensual de 150.000 pta. El dia 21 de novembre del 2002, la mateixa va rebre una carta certificada notificant-li el seu acomiadament immediat per mancaments greus en l'execució del contracte de treball.

II.- La Sra. Montserrat L.E. va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra la societat INVICO SL en reclamació de la quantitat de 21.956,91 €, amb els interessos legals corresponents, en concepte de salaris deguts (721,21 €), de indemnització per acomiadament indegut (14.424,24 €), de vacances no gaudides (200,34 €), de preavis (3.606,06 €), de gratificació anual (3.005,06 €); així com en regularització a la CASS de la declaració i cotització integral dels ressenyats 21.956,91€.

III.- La societat INVICO SL es va oposar a les pretensions de l'agent, oferint l'import de 721,21 € en concepte de liquidació de salaris pendents i va contestar que l'acomiadament de la Sra. Montserrat L.E. fou del tot justificat i fet en forma deguda, donat que s'ha respectat en la seva integritat, els drets i les garanties formals de la treballadora.

IV.- Per sentència de data 13 de novembre del 2003, l'honorable Tribunal Unipersonal de Batlles secció civil, estimant parcialment la demanda de la part actora, va condemnar la societat INVICO SL a pagar a la Sra. Montserrat L.E., l'import de 9.335,69 €, augmentat pels interessos legals meritats a comptar de la data de fermesa de la resolució, així com a declarar i cotitzar prop de la CASS l'esmentada quantitat; imposant les costes judicials a la part defenent.

V.- Contra aquesta resolució, ambdues parts han interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La societat INVICO SL manifesta que tots i cadascuns dels motius del comiat de la Sra. Montserrat L.E., continguts en la carta d'acomiadament han quedat degudament palesats, el que fa que l'acomiadament està plenament justificat.

II.- La carta del dia 18 de novembre del 2002, expressa que " *l'empresa es veu en l'obligació de procedir al seu acomiadament immediat, sense dret a indemnització ni termini de preavis, en ésser-li imputables la comissió de mancaments greus en l'execució del contracte laboral, atès que, en reiterades ocasions, vostè ha refusat donar degut compliment a les tasques professionals encomanades, en negar-se ensenyar el funcionament del despatx a una nova empleada, i en no voler seguir el mateix horari laboral que segueixen la resta d'empleats.*" Resulta doncs d'aquesta carta que s'imputen a la Sra. Montserrat L.E., dos motius de greuges que són: negar-se ensenyar el funcionament del despatx a una nova empleada, i refusar seguir el mateix horari laboral que segueix la resta d'empleats, greuges constitutius, segons l'empresa de mancaments greus en l'execució del contracte laboral. Respecte al anàlisis d'aquests motius d'acomiadament, no hi ha res a afegir a l'estudi particularment ben motivat i molt ben raonat, fet pel Tribunal Unipersonal. No obstant això, per satisfer la part apel·lant INVICO, aquest Tribunal Superior examinarà les al·legacions de la mateixa, en tràmit d'apel·lació, que no aporten cap element de fet o de dret al litigi que el jutge a quo no hagi contestat de manera encertada.

III.- Pel que fa al motiu relatiu al seguiment del mateix horari que la resta de treballadors, s'ha de posar prèviament de manifest, que no es pot incloure en aquest tema, un mancamment de puntualitat en el treball, que constitueix un concepte diferent del primer, no contingut en la carta d'acomiadament, i que en tot cas no pot, si no ha donat lloc a un previ advertiment, ésser considerat com un mancamment greu a les obligacions relatives al bon ordre i disciplina de l'empresa, sinó un mancamment lleu, insuficient per justificar un acomiadament immediat. Dit això, no consta en autes la més mínima prova que quan va ésser contractada, la Sra. Montserrat L.E. va gaudir d'un horari de treball diferent del què habitualment es segueix, perquè tenia un fill petit i que es va comprometre a modificar el seu horari per adaptar-lo a les necessitats de l'empresa, un cop el seu fill fos més gran. Per tant, si l'empresari volia modificar l'horari de treball de la Sra. Montserrat L.E., no ho podia fer sense el consentiment de la treballadora atès que aquesta modificació constitueix un canvi de les condicions pactades en vulneració de l'article 3-2 del Decret del dia 15 de gener de 1974 sobre el contracte de treball. En cap cas, la negació de la Sra. Montserrat L.E. a seguir un horari diferent del que fou convingut en el contracte de treball no pot constituir una culpa o un motiu d'acomiadament immediat.

III.- Respecte al motiu relatiu a la formació de la companya de treball de la Sra. Montserrat L.E., s'ha de precisar que llevat del cas que la formació del personal sigui prevista en el contracte de treball de l'assalariat, pertoca a l'empresa assumir aquesta formació i no es pot demanar als treballadors fer més que donar petits consells bàsics als nou companys de feina. I això ho ha fet la Sra. Montserrat L.E. puix que segons les pròpies declaracions en judici de proves de la Sra. Saskia Jane W. que fou la nova empleada de l'empresa, la Sra. Montserrat L.E. li va explicar una mica com funcionava el contracte de compra venda, li va ensenyar a omplir les fulles de visites i la va acompanyar fer una visita a un pis. A més a més, el motiu expressat en la carta d'acomiadament, és genèric i insuficient per determinar els fets precisos de refús de col·laboració que es puguin imputar a la treballadora i verificar si els dits fets eren suficientment greus per constituir els mancaments greus a les obligacions relatives al bon ordre de l'empresa exigits per l'article 9-6 del Decret sobre el contracte de treball. Per conseqüent de cap manera aquest motiu pot justificar l'acomiadament de la Sra. Montserrat L.E. sense preavis ni indemnització.

IV.- És cert que en el moment que fou acomiadada, la Sra. Montserrat L.E. estava embarassada, però aquest fet

no és suficient en ell mateix per que la mateixa pugui beneficiar de la indemnització específica de l'article 11-1 apartat 2 del Decret sobre el contracte de treball. En efecte per que aquesta disposició legal sigui aplicable és imprescindible que l'empresari, abans de l'acomiadament, hagi estat assabentat personalment i oficialment de l'embaràs de la treballadora i que dit embaràs fos provat. En cas d'autes, no consta la prova d'una notificació oficial de l'embaràs de la Sra. Montserrat L.E., mitjançant la comunicació d'un certificat mèdic, ni tampoc que l'empresari hagi estat al corrent de l'estat de la treballadora, per un altra mitjà de comunicació, el que imposa desestimar el recurs de la Sra. Montserrat L.E. relativa a aquest tema.

V.- Les vacances remunerades són obligatòries en virtut del article 39 del Reglament Laboral, i per tant pertoca a l'empresari provar que ha complert amb aquesta obligació legal. En judici de proves, el Sr. David H. representant legal de INVICO, reconeix que és possible que li falten a la Sra. Montserrat L.E., 5 dies per completar els 30 dies de vacances. En conseqüència, és de manera ajustada a la normativa regulant el mandat de la càrrega de la prova, que la sentència va condemnar l'empresari a satisfer a la part actora la quantitat de 200,34 € en concepte de dies deguts de vacances.

VI.- Està suficientment acreditat en autes, que durant els tres anys que la Sra. Montserrat L.E. va treballar pel compte de INVICO, l'empresa va regalar-li, a finals de cada any, una gratificació que fou de 400.000 pta. en 1999, 200.000 pta. en 2000 i 500.000 pta. en 2001. Aquestes gratificacions constitueixen per la seva regularitat, un complement de salari inclòs en el mateix i s'ha per conseqüent de tenir en compte en els havers laborals pendents entre les parts. Dit això aquesta gratificació era variable i condicionada a uns factors, que no estan precisats en autes, en relació amb els resultats de l'empresa. Per tant, compte tingut d'una mitjana de 366.000 pta. anyal i de 10 mesos i mig de serveis pel compte de l'empresa en el curs de l'any 2002, la part proporcional de gratificació que pertoca percebre la Sra. Montserrat L.E., ascendeix a la quantitat de 1.925 €.

VII.- En matèria laboral és costum posar a càrrec de l'empresari les costes judicials, encara que la demanda del treballador sigui estimada parcialment; i això és just i equitatiu perquè si l'empresa hagués respectat la legislació laboral, el treballador no hauria estat obligat d'entaular una acció en justícia per poder percebre tot el benefici dels seus drets i del fruit del seu treball.

VIII.- La desestimació del recurs de la societat INVICO i l'estimació parcial de l'apel·lació de la Sra. Montserrat L.E. imposa de posar les despeses processals de segona instància a càrrec de la societat INVICO SL.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs de la societat INVICO SL; **estimar parcialment** el recurs de la Sra. Montserrat L.E. i en conseqüència **reformat la sentència** de l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 13 de novembre del 2003, en el sentit de **condemnar** la societat INVICO SL a pagar a la Sra. Montserrat L.E., la quantitat de 11.260,69 € (onze mil dos cents seixanta euros amb seixanta nou cèntims) amb els interessos legals meritats a comptar de la data de contesta a la demanda i **a declarar i cotitzar** prop de la CASS, l'esmentada quantitat, **imposant la totalitat de les costes d'ambdues instàncies a càrrec** de la societat INVICO SL.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-